

Juni 2020

Jaargang 40

Nummer 10

VAN DE

REDACTIE

**KOPIE VOOR DE VOLGENDE SNIKKE – DIE DAN ZAL WORDEN VERZORGD
DOOR **St. Verenigingsgebouw Od'veen** – KAN INGELEVERD WORDEN
T/M **2 september 2020****

Op het laatste nippertje moet er nog even iets geschreven worden voor onze dorpskrant. De vraag is – zoals zo vaak – waar moet het over gaan?

We hebben een paar rustige maanden achter de rug. Geen activiteiten, bijeenkomsten, wedstrijden en feestjes en nog veel meer waar we ons niet mee konden en mochten vermaken.

Hopelijk heeft u zich niet hoeven vervelen, al was het niet verstandig om op bezoek te gaan of uit te gaan.

Nu komt de wereld weer een beetje tot leven. In het ene land gaat dat sneller dan in het andere. Er is ook nog veel wat we niet weten over het gedrag en verloop van corona.

Wanneer de regels worden versoepeld is het nog steeds de vraag in hoeverre dat kan. Wat is verstandig?

Heeft het warme weer er aan bijgedragen dat we hier minder ziektegevallen hadden dan elders?

We hebben in ieder geval kunnen genieten van de zon. We zagen bewuster hoe alles weer ging groeien, hoe de bomen groen werden en de voorjaarsbloemen bloeiden.

Nu is er dan eindelijk wat regen gevallen, waar vooral ook de boeren blij mee zullen zijn. Er stonden al heel wat beregeningsapparaten op het land.

De Brem, die ieder voorjaar onze kanaalbermen versiert, is weer uitgebloeid. In plaats daarvan zijn er meerdere stroken land met wilde bloemen te zien.

Wat vooral opvalt zijn de rode klaprozen. Een feest om naar te kijken!

Geniet van wat de natuur ons biedt!

Dit was de laatste Snikke van deze 40ste jaargang.

De volgende Snikke kunt u in september verwachten.

We wensen u een goede zomer!

KLEURPLAAT

In deze Snikke staat alweer de laatste kleurplaat van dit seizoen. Wat leuk dat jullie allemaal weer meegekleurd hebben! Het kadootje komt binnenkort jullie kant op. En natuurlijk hoop ik dat jullie volgende jaar allemaal weer meedoen. Alvast een fijne vakantie!

1 t/m 6 jaar:

Jesper Röttink	90 pnt.
Luuk Röttink	90 pnt.
Tim Röttink	90 pnt.
Noa Eggens	90 pnt.
Elisa Oving	50 pnt.
Elise Radema	20 pnt.
Julia Evenhuis	20 pnt.

7 t/m 12 jaar:

Demi Eggens	80 pnt.
Noor Radema	20 pnt.

AGENDA

- 6 juni – Oud papier (Plaatselijk Belang)
- 1 aug – Oud papier (St. Verenigingsgebouw Odoornerveen)
- 2 sep - <Laatste dag copy inleveren voor De Snikke
- 26 sep – Oud papier (c.v. MIK)
- 21 nov – Oud papier (IJsvereniging Odoornerveen)

VROUWEN VAN NU

AFDELING ODOORNERVEEN

In coronatijd geen nieuws of verslag van activiteiten. De laatste bijeenkomsten van het seizoen zijn vervallen, evenals geplande excursies van de reiscommissie. Voor mij een goed moment om nog eens stil te staan bij de boeiende geschiedenis van onze vereniging. Eerst dacht ik dat te doen aan de hand van het jubileumboek.

Gineke attendeerde me echter op het onderdeel plattelandsvrouwen in het boek 150 jaar Odoornerveen waar de vereniging uitgebreid aan bod komt. Bettie vond de getypte tekst terug, dus geen probleem. Misschien ook voor anderen trouwens een tip om af en toe eens weer in dat mooie boek te kijken. Of om als nieuwe inwoners het boek aan te schaffen. Het is nog steeds verkrijgbaar bij Gineke. Hierbij het eerste deel van de geschiedenis van de Vrouwen van Nu Odoornerveen, met dank aan o.a. de schrijvers Gineke Loman en Bettie Kuipers. Veel leesplezier!

De plattelandsvrouwen

Op 18 februari 1936 werd de afdeling Odoornerveen van de 'Nederlandse Bond voor Boerinnen en andere Plattelandsvrouwen' opgericht, waarbij zich 37 leden inschreven. Het eerste jaar groeide het ledenaantal uit tot 47.

Mevr. Bosscher-Lutgers werd als presidente verkozen, mej. A.W. Elting werd secretaresse en mej. H. Hoekman werd penningmeesteresse. Deze laatste hoorde dat echter pas de volgende morgen, omdat ze niet op de bijeenkomst aanwezig had kunnen zijn. Tot overige bestuursleden werden de dames Reiling en Cremers gekozen.

Van de oprichtingsbijeenkomst zijn helaas geen notulen, maar wel van de tweede bijeenkomst in maart, waar werd besloten om elke eerste woensdag van de maand een bijeenkomst te houden, "waarop allen handwerk dienden mee te brengen". "Een vrouwenhand en een paardentand mogen nooit stilstaan" was toen nog een algemeen bekend gezegde. De meeste avonden werden door eigen leden verzorgd, veelal door voordrachten en door voor te lezen. In het eerste jaar werden zelfs al twee cursussen georganiseerd, en wel een naaicursus en een zuivelcursus.

Op 30 juni werd er een reis gemaakt naar Giethoorn, waarbij onderweg de Tricotagefabriek 'Delana', kwekerij 'Moerheim', de plaats Staphorst en de tuin van de 'Van Swieten Tuinbouwschool' in Frederiksoord werden bezichtigd. De feestavond, die verzorgd werd door de heer en mevrouw Pluizinga uit Winschoten, had niet over belangstelling te klagen, mede doordat ook de echtgenoten waren uitgenodigd. De contributie bedroeg fl 3,50 per jaar, een consumptie kostte ook maar 25 cent (omgerekend in euro's: contributie € 1,59

per jaar en een consumptie ruim € 0,11). Op de eerste jaarvergadering had de penningmeesteresse een batig saldo van fl 2,76.

In de eerste jaren zijn er veel verlotingen gehouden om de onkosten te bestrijden en er werd een "knieperties-iezer" aangeschaft, dat door leden gehuurd kon worden. In 1939 werden er, in verband met de mobilisatie, maar vier bijeenkomsten gehouden. De plattelandsvrouwen breiden polsmoffen voor de demobiliseerden, en maakten gordijnen en kleedjes om de militaire barakken aan te kleden.

Op 5 maart 1941 werd het 5-jarig bestaan eenvoudig gevierd met de vertoning van een film door de heer Vogelzang: "De zeven stamgasten". In de zomer van datzelfde jaar werd nog een reisje gemaakt naar de Angelino Stichting te Emmen. Door oorlogsomstandigheden was dit voorlopig de laatste activiteit van deze afdeling.

Na de oorlog kwamen de leden op 22 augustus 1945 voor het eerst weer bijeen. Van de Provinciale Bond kwam een schrijven betreffende toelating van leden: *"Zij die niet politiek vrij zijn, kunnen niet weer toetreden. Hiervoor moet een ballotagecommissie worden gevormd, wat aan het bestuur wordt overgelaten"*. Door deze, wel of niet goed uitgevoerde, 'zuivering' waren er nogal wat leden die niet in de Bond terugkeerden. Drie leden van het oude bestuur namen hun taak weer op zich. Een aantal dames sloot zich daarna aan bij de vrouwenvereniging in Eeserveen die op 18 februari 1946 was opgericht. Deze vereniging had (en heeft) geen binding met de 'Nederlandse Bond van Plattelandsvrouwen'.

In maart 1946 kwam er in Odoornerveen een afdeling van de Plattelandsmeisjes tot stand. De dames Hoekman en Sanders werden vanuit de Bond als adviserende leden benoemd. Door het hoofdbestuur werd een prijsvraag uitgeschreven naar een passender naam voor de Bond, wat resulteerde in de naam "Nederlandse Bond van Plattelandsvrouwen".

In 1948 kreeg elk lid een zangboekje waaruit af en toe werd gezongen. De dames Marissen en Hoekman, die beide een buitenlandse reis hadden gemaakt, mevr. Marissen naar Denemarken en mevr. Hoekman naar Frankrijk, vulden beide een avond met het verhalen van hun belevenissen. De leden waren ook erg nieuwsgierig hoe nu wel de mode in Parijs was! Mevrouw Hoekman vertelde hoe ze aankwam in Parijs en daar over moest stappen naar een trein die haar naar Gard du Nord zou brengen. Niet wetend hoe ze deze trein moest vinden, vroeg ze een kruier om informatie. De man was zo behulpzaam dat hij haar koffer greep en tot haar schrik met haar in de trein sprong. Mevrouw Hoekman, die niet al te veel geld bij zich had, vroeg zich af hoe ze de man zou moeten betalen! Gelukkig liep alles wat dat betreft goed af. Over de Parijse mode stond in de notulen niets geschreven.

In december van dat jaar werd de eerste Sinterklaasavond van de afdeling gehouden. De opkomst was groot en Sinterklaas wees erop dat dit elke keer zo behoorde zijn. De penningmeesteresse sloot aan het eind van het seizoen

de kas met een nadelig saldo van fl 68,12 ondanks het feit dat 15 leden een middag hadden besteed aan het rooien van aardappelen om wat meer geld in kas te krijgen. Dit bracht fl 27,83 op. De dames hadden het een gezellige middag gevonden al was er de volgende dag wel sprake van “eenige stijfheid”!

Het 15-jarig bestaan werd in maart 1951, samen met de echtgenoten gevierd. Een jeugdvereniging uit Schoonoord voerde een toneelstuk op. De contributie werd in dat jaar verhoogd van fl 3,50 naar fl 5,00.

*Tot zover het eerste deel.
Albertje Nienhuis-Naber*

PLAATSELIJK BELANG

En nu, na meer dan drie maanden in de gedwongen ruststand, waarbij vrijwel al het sociale leven tot stilstand is gekomen, toch nog maar een bericht van Plaatselijk Belang.

Covid 19.

Inmiddels zijn we zo ver gevorderd, dat Nederland langzaam weer van slot gaat. Veel horeca en activiteiten gaan weer voorzichtig open. Alles onder voorwaarden natuurlijk. Bij ons in de omgeving zijn er gelukkig niet veel ziektegevallen geweest, maar toch kan men beter iets te voorzichtig zijn dan iets te driest.

Omdat niemand ook weet wat wijsheid is, hoe zo'n virus moet worden aangepakt of bestreden, blijft voorzichtigheid voorlopig troef.

Maar de mogelijkheid om ergens op een terrasje wat te eten of drinken, zelfs zonder te reserveren, bestaat weer. Dat is dan weer een positief begin van het zomerseizoen.

Droogte.

Dan iets dat velen van ons dwars zit: de almaar voortdurende droogte. Zolang het virus in het land is, heeft het ook nauwelijks meer geregend.

(Voor de complotdenkers onder ons: zouden de droogte en het virus oorzaak en/of gevolg van elkaar kunnen zijn?)

Maar serieus: we hebben nog nooit zo lang achter elkaar, zulke harde Noordelijke- en Oostelijke winden gehad, droge landluchten waaruit geen regen valt. De stofwolken die hier en daar over het kanaal trekken doen denken aan woestijngebieden met een zandstorm.

En als er dan in de rest van Nederland eindelijk met Westenwind wat regen valt, blijken die wolken toch net voor de Hondsrug te blijven hangen, of trekken ze er omheen. Een ongewone ontwikkeling, die velen die de natuur een warm hart toedragen, met zorg zal vervullen. Kijken we hier naar de resultaten van het veranderende klimaat? Komt er weer zo'n ongemakkelijk hete zomer aan, de derde op rij? Wordt water echt schaars? En wat kunnen we er aan doen om ons hierop voor te bereiden?

Manrhowijk.

Het is veel mensen vast allang opgevallen: het stuk klinkerwegdek op de Manrhowijk is in slechte staat. Plaatselijk Belang heeft er bij de gemeente op aangedrongen dat dit zo snel mogelijk hersteld/herstraat wordt. De gemeente heeft zelf ook geconstateerd dat het er steeds slechter bij ligt en wacht slechts tot de gemeenteraad het budget heeft vastgesteld voor het onderhoud van de wegen, om tot herstel over te kunnen gaan. Dit zou ergens in mei vastgesteld gaan worden, maar dat overleg is door corona uitgesteld naar 9 juni. We houden u op de hoogte.

Eisso Kronenberg

MISTIG

Toen de spreekwoordelijke mist opgetrokken was, stonden er plotseling 60km borden aan de Achterweg. Bij navraag bleek niemand op de hoogte te zijn. Zelfs niet mensen die aan de Achterweg wonen. Er is vast een verklaring voor maar bekendheid en betrokkenheid van de bevolking lijkt mij in deze toch wel op zijn plaats. Als je ergens voor bent of tegen is het toch mooi als je dat kenbaar kan maken. Zo heeft wethouder Niek Wind dat in zijn college over democratie op de plaatselijk belang avond toch zeker ook bedoeld. Ook leent krantje de Snikke zich uitermate voor zulk belangrijk Odoornerveens nieuws. We willen toch allemaal graag betrokken worden bij veiligheid, verfraaiing en verbetering van onze streek.

Henk Nienhuis

OPENING GYMZAAL ODOORNERVEEN

Het was een feestelijke dag toen in 1980 de gymzaal officieel werd geopend. Niet alleen voor de kinderen, maar ook voor de inwoners van Odoornerveen. Er was intussen al een sportvereniging opgericht die als naam O.V.O. kreeg, een afkorting van Ontspannings Vereniging Odoornerveen.

Openingslied

Kijk ze daar eens werken achter onze school;
heel veel flinke mannen en de sportzaal groeit als kool.
De een die is aan 't metselen, de ander stelt een muur,
je zag het echt iets worden en het groeide ieder uur.

Piko bello, piko bello is de nieuwe sportzaal,
wandrek klimmen, touwen zwaaien, over banken lopen
Piko bello, piko bello, wij zijn allen blij,
wij hier lekker gymmen en de bus dat is voorbij.

Ook de mensen in het Veen die vinden het wel fijn,
ze kunnen iedere avond hier nu lekker bezig zijn.
Ze hebben een vereniging die OVO heten mag
en gaan de zaal gebruiken, bijna ied're dag.

Piko bello, piko bello is de nieuwe sportzaal,
badmintonnen, volleyballen en nog heel veel meer.
Piko bello, piko bello, zij zijn ook erg blij
voor een heel goed dorpsverband, want dat hoort erbij.

De zaal wordt nu geopend en u mag het allen zien,
trek maar aan het touwtje van een metertje of tien.
Tenslotte komt de sleutel van onze nieuwe gymzaal aan
waar we ieder nu voor danken, u hier allemaal.

Piko bello, piko bello is de nieuwe gymzaal,
gaat u maar eens binnen kijken dan ziet u het allemaal.
Piko bello, piko bello, ieder danken wij
want wij zijn nu allemaal reuze, reuze blij.

In deze Snikke staat alweer de laatste kleurplaat van dit seizoen. Wat leuk dat jullie allemaal weer meegekleurd hebben, het kadoetje komt binnenkort jullie kant op. En natuurlijk hoop ik dat jullie volgende jaar allemaal weer meedoen. Alvast een fijne vakantie!